

Ks. TOMASZ GWOŹDZIEWICZ

Uniwersytet Śląski w Katowicach

Wydział Teologiczny

<https://orcid.org/0000-0003-2153-6886>

ALEKSANDRA KŁOS-SKRZYPCZAK

Uniwersytet Śląski w Katowicach

Wydział Teologiczny

<https://orcid.org/0000-0002-0512-7938>

Sprawozdanie z międzynarodowej konferencji

I am what I Do: Establishing My Identity in Christ

(Istituto Maria Santissima Bambina Rzym, 19–22 września 2024)

W dniach 19–22 września 2024 r. międzynarodowa grupa specjalistów z zakresu medycyny, etyki i teologii zebrała się w Instytucie Maria Santissima Bambina w Rzymie, by omówić ważne z perspektywy lekarzy ginekologów oraz położników kwestie dotyczące bioetyki, duchowości oraz moralności. Organizatorem wydarzenia była międzynarodowa organizacja MaterCare International. Misją grupy jest poprawa życia i zdrowia matek oraz dzieci, również w okresie prenatalnym; organizacja szkoleń, badań i usług mających na celu zmniejszenie liczby przeprowadzanych na świecie aborcji; prowadzenie inicjatyw dążących do zmniejszenia śmiertelności okołoporodowej oraz zachorowalności dzieci w krajach rozwijających się. Obecnie MaterCare International prowadzi działania projektowe dotyczące zdrowia matek na całym świecie, zwłaszcza w Ugandzie, Kenii, na Haiti, w Rwandzie i Ghanie.

W pierwszym dniu konferencji wykład inauguracyjny *Odkryj swoją tożsamość w Chrystusie* wygłosił ks. prof. George Woodall (Wielka Brytania), bioetyk, moralista, kanonista, sędzia trybunału diecezjalnego Nottingham oraz sędzia trybunału krajowego, który w swoich publikacjach podkreśla aktualność treści encykliki papieża Pawła VI *Humanae vitae*.

W drugim dniu konferencji zaplanowano cztery sesje. Pierwszą z nich, zatytułowaną *Prawda i tożsamość*, poprowadzili prof. Bernard Ars (Belgia) oraz prof. Elvis Šeman (Australia). Pierwszym prelegentem był ks. prof. George Woodall z diecezji Skegness-Spilsby w Wielkiej Brytanii, który zabrał głos na temat: *Prawa człowieka: prawda czy fałsz?* Następnie prowadzący sesję poprosili o zabranie głosu zespół medyczny w składzie: prof. Bogdan Chazan (Polska), dr Richard Lennon (Australia) oraz Natasha Rego (Australia). W trakcie wystąpienia prelegenci udzielili odpowiedzi na pytanie: czy pracę ginekologów, pediatrów oraz położnych determinuje fakt bycia osobą wierzącą? W dalszej części konferencji głos zabrał dr n. med. Radosław Maksym (Polska), ginekolog, położnik, który wygłosił prelekcję pt. *Sumienie i katolicyzm w pracy położniczo-ginekologicznej*. Ostatnim prelegentem sesji pierwszej był kard. Willem Jacobus Eijk, (Holandia), arcybiskup

Utrechtu, prymas Niderlandów od 2008 r. Ksiądz kardynał Eijk zabrał głos na temat ideologii gender oraz wynikających z niej zagrożeń dla rodzin i wiary chrześcijańskiej.

W drugiej sesji, prowadzonej przez dr. n. med. Radosława Maksyma (Polska) oraz dr. n. med. Borisa Ujevića (Chorwacja), odbyła się dyskusja panelowa, w której uczestniczyli dr Marina Florentino, prof. Elvis Šeman, dr Cara Buskmiller, dr Richard Lennon oraz prof. Angela Köninger. Uczestnicy panelu odpowiadali na pytania dotyczące wsparcia pacjentów transpłciowych oraz odpowiedzialności moralnej związanej z antykoncepcją oraz sterylizacją. Odpowiadali również na pytanie: jak postąpić wobec przełożonego obligującego katolickich lekarzy do wykonania aborcji? Po zakończeniu sesji panelowej uczestnicy konferencji zebrał się na wspólnym obiedzie.

Sesję trzecią, poświęconą działaniom organizacji MaterCare International, prowadził prof. Bogdan Chazan (Polska). Jako pierwsza wzięła w niej udział mgr Ewa Rajman, pochodząca z Polski prawniczka, działaczka na rzecz praw człowieka, która wygłosiła prelekcję pt. *Przegląd praw macierzyńskich – spojrzenie w przyszłość*. W swojej prelekcji dr Ewa Ślizień-Kuczapska (Polska) starała się odpowiedzieć na pytanie: jakie są podstawy praktykowania położnictwa w strukturach wiejskich? Szereg działań na rzecz podstawowych usług opieki okołoporodowej w Rwandzie i Ugandzie, które organizacja MaterCare International prowadzi od kilku lat, przedstawił Simon Walley (Kanada), Theresa Winchester (Kanada) oraz Alicia Smith (Australia). O działaniach w przestrzeni medialnej organizacji MaterCare International opowiedziała ostatnia prelegentka sesji trzeciej, pochodząca z Kanady Jennifer Derwey.

W sesji czwartej poruszono tematy z zakresu ginekologii oraz pediatrii, a prowadzenia podjęli się prof. Vincenzo Defilippis (Włochy) oraz dr Samantha Yeo (Singapur). Pochodząca z Ukrainy doktor Zoreslava Horodenchuk wygłosiła prelekcję pt. *Opieka położnicza i aborcja w czasie wojny*. Na pytanie, czym jest oraz czym nie jest aborcja, starała się odpowiedzieć podczas swojego wystąpienia dr Donna J. Harris (USA). Następnie uczestnicy konferencji mieli okazję wysłuchać wykładu dr Care Buskmiller (USA). Pani doktor w swojej prelekcji przedstawiła aktualne, praktykowane rozwiązania z zakresu chirurgii płodu. *Graniczna żywotność płodu – kiedy reanimować? Opieka nad żywo urodzonym dzieckiem po tzw. nieudanej aborcji* to temat wystąpienia dr. Richarda Lennona z Australii. Ostatnim prelegentem tego dnia konferencji był pochodzący ze Słowacji prof. Józef Glasa, który w swoim wystąpieniu podjął temat szczepień na COVID oraz mRNA u ciężarnych kobiet.

W kolejnym dniu konferencji odbyły się cztery sesje. Pierwsza z nich dotyczyła ginekologii i katolickiego spojrzenia na aktualne kwestie ginekologiczne. Sesję tę prowadziły dr Catherine Peterson (Australia) oraz prof. Angela Köninger (Niemcy). Jako pierwszy głos zabrał dr Štefan Lukáč – pochodzący ze Słowacji, a pracujący w niemieckim Ulm lekarz ginekolog wyjaśniał kwestię oportunistycznej salpingektomii, przedstawiając jej pozytywne, a także negatywne strony. Następna prelegentka, dr Henrietta Maria Williams (Nigeria), wygłosiła prelekcję *Postępowanie z ofiarą gwałtu*, w którym przedstawiła analizę zjawiska, a także potrzebę pomocy i zwrócenia uwagi na ofiarę tego przestępstwa. Jako trzeci w tej części swój referat wygłosił dr Dermot Kearney (Irlandia), który omówił kwestię *Odwroćenie aborcji farmakologicznej – jak ustanowić i utrzymać usługę*. Leczenie w tym przypadku ma na celu „odwroćenie” skutków działania substancji powszechnie zwanej „pigułką aborcyjną”. Polega na podawaniu dużych dawek progesteronu doustnie lub dożylnie kobietom, które przyjmowały mifepriston. Skuteczność takiej terapii sięga 50% i daje szansę na urodzenie zdrowego dziecka. W kolejnym wystąpieniu dr Catherine Peterson odpowiadała na pytanie: dlaczego metody świadomej płodności i medycyna reprodukcyjna *Restorative Reproductive Medicine* powinny zastąpić

antykoncepcję i technologie wspomaganego rozrodu? Ostatnie w tej sesji wystąpienie wygłosiła dr Natalia Suszczewicz (Polska), w swoim referacie zaprezentowała zagadnienie *Odbudowujące podejście do niepłodności – praktyczne wskazówki i triki*. Zwróciła szczególnie uwagę na kwestię pomocy przy endometriozie.

Druga sesja posiadała charakter dyskusji. Prowadzili ją dr Boris Ujević (Chorwacja) oraz prof. Elvis Šeman (Australia). Problem do rozwiązania przez uczestników dyskusji prezentowała dr Marina Florentino (Brazylia). Problemy dotyczyły kwestii położnictwa i przedwczesnego porodu w dwudziestym trzecim tygodniu ciąży zakwalifikowanego do cesarskiego cięcia i podwiązania jajowodów. Zadawane pytania dotyczyły kwestii medycznych, a także zagadnień moralnych, takich jak możliwość podwiązania jajowodów. Jako eksperci w panelu brali udział: Radosław Maksym, Cara Buskmiller, Richard Lennon, Marta Čivljak, Natasha Rego, Henrietta Williams, Boris Ujević oraz Cathy Peterson.

Po obiadowej przerwie odbyła się trzecia sesja dotycząca wiary i bioetyki. Prowadził ją dr Niklaus Waldis (Szwajcaria). Pierwsze wystąpienie prezentowało postać chorwackiego biskupa Valentina Pozaicia, który wslawił się jako wybitny bioetyk, a którego zawołanie biskupie brzmiało: „Wybieraj życie”. Prezentujący postać nieżyjącego już biskupa prof. Rok Čivljak (Chorwacja) podkreślił także jego zasługi dla Chorwackiego Katolickiego Stowarzyszenia Medycznego.

Następna prelekcja, zatytułowana *Świętość bez chrztu? Historia pewnej beatyfikacji*, zaprezentowana została przez ks. dr. Tomasza Gwoździejwicz (Polska). Prelegent odpowiedział na pytanie, czy w Kościele katolickim możliwa jest beatyfikacja osoby, która nie przyjęła sakramentu chrztu świętego? Odpowiedź została udzielona na przykładzie beatyfikacji rodziny Ulmów i ich nienarodzonego dziecka. Przedstawiona została historia męczeństwa rodziny Ulmów, a następnie kwestie teologiczne z nim związane, jak również te, które pojawiły się w *Positio super Virtutibus*. Na zakończenie przedstawione zostały wnioski krytyczne, zwłaszcza dotyczące losu dzieci zmarłych bez sakramentu chrztu.

Kolejnym tematem, który został poruszony w tej sesji, było zagadnienie wiary rodziców, którzy utracili swoje dziecko. Kwestię tę zaprezentowała w swoim wystąpieniu prof. Aleksandra Kłos-Skrzypczak (Polska). Omówiła prowadzone przez siebie badania kwestionariuszowe na próbie 77 kobiet, uzupełnione analizą treści trzech najpopularniejszych w Polsce wirtualnych grup wsparcia dla rodziców, którzy doświadczyli straty dziecka. Badania pokazały, że śmierć dziecka jest jednym z najtrudniejszych doświadczeń, przez jakie może przejść człowiek. Prelegentka podkreślała, że sytuacja rodziców, którzy stracili dziecko w okresie prenatalnym, obarczona jest społecznym tabu. W sferze publicznej często określana jest jako „sekretny problem kobiet”. Aspekt religijności jest niezwykle istotny w przeżywaniu żałoby po poronieniu. Wiara i głębia życia religijnego zostały podkreślone jako elementy zapewniające wsparcie rodzicom po poronieniu na różnych etapach żałoby.

W kolejnym wystąpieniu dwaj naukowcy: dr Umberto Villa (Australia) oraz prof. Elvis Šeman (Australia), odpowiadali na pytanie: czy Papieska Akademia Życia wypracowała nowe stanowisko w sprawie antykoncepcji i ART? Jako przedmiot analizy służyła publikacja Papieskiej Akademii Życia *Etica Teologica della Vita*, która w szeregu nietrafnych sformułowań, ostatecznie niezgodnych z tradycyjnym nauczaniem Kościoła, mogła spowodować mylne przekonanie, że kwestie antykoncepcji, jak i sztucznego zapłodnienia traktuje się jako rzeczy moralnie dopuszczalne. Prelegenci wykazali błędy tłumaczeniowe dokumentu, a także przedstawili swoje własne poprawki, które wysłali do Watykanu.

Niezwykłe charyzmatyczne wystąpienie przedstawił Patrick Buckley (Irlandia). Odpowiadał na postawione pytanie, które stanowiło tytuł wystąpienia: czy promowanie „praw reprodukcyjnych i seksualnych” w krajach rozwijających się to neokolonializm?

Opierając się na doświadczeniach afrykańskich, zaprezentował krytykę stanowiska promującego mentalność przeciwko życiu.

Ostatnim w tej sesji wystąpieniem był referat dr Henrietty Marii Williams (Nigeria), która przedstawiła leczenie niepłodności za pomocą naprotechnologii jako formę nowego chrystologicznego humanizmu. Podzieliła się swoim bogatym doświadczeniem dotyczącym stosowania i promowania naprotechnologii, a także pomocy kobietom w krajach najuboższych.

Ostatnia w tym dniu sesja została przez organizatorów nazwana „zamykającą”. Prowadzili ją dr Štefan Lukáč (Niemcy) oraz dr Marina Florentino (Brazylia). W pierwszym wystąpieniu dr Ludmila Láznickova oraz prof. Elvis Šeman zaprezentowali zagadnienie zastosowania metody sympto-termicznej w określaniu przewidywanego terminu porodu oraz towarzyszące temu procesowi implikacje położnicze. Następnie pochodząca z Singapuru dr Samantha Yeo mówiła o multidyscyplinarnej klinice dla nastolatek w ciąży prowadzonej w Singapurze i o potrzebie istnienia takich instytucji w innych częściach świata.

Typowo medyczne zagadnienie przedstawiła w następnym referacie prof. Angela Köninger (Niemcy), odpowiadała na pytanie, czy możliwe jest przedłużenie ektopowej ciąży wysokiego ryzyka. Przywołała także kwestie dotyczące opieki okołoporodowej, wskazując na możliwości i zagrożenia jej towarzyszące.

Ostatnie w tej sesji wystąpienie zaprezentował prof. Jakub Pawlikowski (Polska). Dotyczyło ono wartości opieki duchowej w położnictwie i ginekologii. Prelegent zwrócił uwagę na wyraźną potrzebę takiej opieki i jej zalety szczególnie dla osób wierzących.

Sesja zakończyła się sformułowaniem wniosków i oświadczeń. Wyznaczono także termin kolejnej konferencji, która odbędzie się w Rzymie w dniach 16–20 września 2026 r.

W kolejnym dniu odbyła się sprawowana w kaplicy głównej Istituto Maria Santissima Bambina msza św., na koniec której kard. Willem Jacobus Eijk udzielił wszystkim zebranym pasterskiego błogosławieństwa.